

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برونو گیگ* [Bruno Guigue](#)

برگردان از: حمید محوی

۱۵ مارچ ۲۰۲۰

کووید - ۱۹: «ورشکستگی یک سیستم»

مرکز پژوهشهای جهانی سازی، ۱۳ مارچ ۲۰۲۰

پیشگفتار مترجم: در این نوشته برونو گیگ تبلیغات ضد چینی در رسانه های غربی را به باد انتقاد می گیرد و به پیروزیهای چین در عرصه مقابله علیه گسترش ویروس کرونا اشاره دارد. در این مقاله برونو گیگ را می بینیم که پا به پای منتقدان جهانی سازی نئولیبرال و کمونیستهای فرانسوی از جمله میشل پسنون و مونیک پسنون شارلو، و یا فرانک لویاژ (در کنفرانسهای نمایشی در یوتوب) و بسیاری دیگر به تخریب اجتماعی که نئولیبرالیسم مسؤول آن بوده اشاره می کند. تخریبی که به شکل خزنده صورت گرفت ولی امروز در وضعیت بحرانی به اهمیت حیاتی آن پی می بریم: تخریب بیمارستانها و طرح های اجتماعی لیبرال (در واژگان نوین نئولیبرال « طرح اجتماعی » یعنی اخراج کارگران و کارمندان) که به اخراج بخشی از پرسونل بخش بهداشت و در نتیجه گسترش خصوصی سازی بهداشت در فرانسه انجامید، یعنی پیراهن سفید هائی که امروز مردم فرانسه به آنان نیازمند هستند و ما امروز تازه در آغاز فاجعه بهداشتی در فرانسه هستیم، از مدتها پیش ماسک و به همینگونه ژل های آنتی ویروس برای ضد عفونی کردن دست در داروخانه های فرانسه نایاب شده است. و این گوشه ای از خسارات جنایتکارانه ای ست که نئولیبرالیسم - نظام سرمایه داری با جهانی سازیهایش به ملتها و بشریت وارد کرده است.

همه چیزی را خواهیم خواند و خواهیم شنید : « رژیم چین ورشکست شد»، « چین « در لبه پرتگاه » است، « سیستم فرو می پاشد»، « شی جین پینگ « از دیدگاه سیاسی در خطر است » و « در دام افتاده»، « دیکتاتور به لرزه افتاده است»، « توتالیترسم متزلزل شده » و « به شکست خود اعتراف می کند»، « هیچ چیزی مثل گذشته نخواهد بود...»

در واقع روی یک موضوع می توانیم مطمئن باشیم، هیچ چیزی مثل گذشته نخواهد بود و به این دلیل آشکار که : جمهوری خلق چین بروشنی ظرف دو ماه بر اپیدمی کووید- ۱۹ چیره شد.

پرنده های شوم بد خبر خواهند گفت که اشتباه است و ارقام دستکاری شده اند، که خیزش اپیدمی می تواند تجدید شود. ولی کارشناسان بین المللی خلاف این ادعا را مطرح می کنند و واقعیات نیز به خودی خود حرف می زنند. از این پس، در خارج از جمهوری خلق چین شمار روزمره موردهای آلوده ۵۰ برابر بیشتر است. از جنوری، از ۸۰۰۰۰ مورد شناسائی شده در چین ۵۵۰۰۰ نفر بیمار آلوده درمان شده اند. محدودیت عبور و مرور به تدریج کاهش یافته و فعالیت اقتصادی دوباره از سر گرفته می شود.

می بینیم که این واقعیت موجب اندوه دشمنان چین می شود که ازدحامشان در رسانه های به اصطلاح جهان آزاد خیلی چشم گیر است، ولی باید با چنین وضعیتی بسازند : چین به موفقیتی دست یافت که هیچ کشوری هرگز بدان دست نیافته است : یعنی چیرگی بر اپیدمی با بسیج توده ئی جامعه و دولت. پس از اعلام خطر و بروس به سازمان جهانی بهداشت در ۳۱ دسمبر ۲۰۱۹، چین برای نبرد صف آرائی کرد. در تاریخ بی سابقه بود، قرنطینه کردن ۵۰ میلیون نفر، از ۲۳ جنوری موجب کاهش سرعت پیشرفت اپیدمی شد. رئیس جمهور شی جینگ پینگ با ماسک روز ۸ فبروری در تلویزیون حضور یافت و اعلام کرد « جنگ مردم علیه دیو نوین ».

ده ها هزار داوطلب به سوی هوبئی سرازیر شدند، ده ها بیمارستان ظرف چند هفته ساخته شد، هزاران گروه برای تعیین خط مرز بین بیماران و اطرافیانشان گسیل شدند. فقط یک نمونه : در پایان جشنهای سال نو چینی، ۸۶۰۰۰۰ نفر به بیجینگ بازگشتند. دولت به آنها دستور داد که طی دو هفته در خانه های خودشان باقی بمانند و شهرداری ۱۶۰۰۰۰ نگهبان ساختمان را بسیج کرد تا این دستورالعمل دقیقاً رعایت شود.

اگر اپیدمی عقب نشینی کرده با گرداندن آسیاب دعا در معابد بودائی تحقق نیافته بلکه به این علت بوده که مردم چین تلاش عظیمی به خرج دادند. در اروپا به چین انتقاد می کنند، از این شاخه به آن شاخه می پرند، برای « اقتصاد امتیاز قائل می شوند » و در این مدت اپیدمی گسترش می یابد. در سال ۲۰۰۹ وقتی ویروس H1N1 (ویروس آنفلوآنزای A) در مکزیکو ظاهر شد و سپس و در ایالات متحده ۱۶۰۰۰۰۰ نفر را آلوده کرد ۲۸۴۰۰۰ نفر را در سراسر جهان به کام مرگ کشاند. واشنگتن در مدیریت این پاندمی در بی خاصیت بودنش درخشید و رسانه های غربی ترجیح دادند به جای دیگری نگاه کنند. امروز معاون رئیس جمهور ایالات متحده مایک پنس همیشه می تواند در باره « ویروس چینی » حرف بزند : ولی او فقط خودش و دولتی را که نمایندگی می کند از اعتبار می اندازد.

از این پس، باید بپذیریم که سیستم ما کارائی ندارد در حالی که سوسیالیسم چینی یک بار دیگر برتری خود را نشان داد. زیرا برای مبارزه علیه چنین تهدیدی باید دولتی داشته باشیم که بر مسند امور کشورمان باشد. ولی دولت ما کجاست ؟ و آیا بهداشت عمومی را جزء اولویتهایش قرار داده است ؟ آیا قادر است بیمارستان جدیدی بسازد، در حالی که به عکس می کوشد تا بیمارستانهای موجود را تخریب کند. در کشوری که اموال عمومی به دلیل قرض خارجی منفی ست، جائی که با خصوصی سازی و از بین بردن خدمات اجتماعی دولت داوطلبانه در گروگان ثروت مالی به سر می برد آیا ما قادریم حتا ۱۰% کاری را انجام دهیم که چین بدان دست یافته است ؟

حقیقت این است که بیجینگ فرامین نئولیبرال را به کار نمی بندد، بانکها از دولت تبعیت می کنند، اموال عمومی ۵۰٪ ثروت ملی را تشکیل می دهد، دولت موظف به بازدهی ست، ۸۰۰ میلیون کاربر اینترنتی درباره قابلیت دولت در حل مسائل و نتایج کار او داوری می کنند، دولت می داند که حسابدار منافع ملی است و دوران نمایندگی او در صورتی تجدید می شود که در آزمون واقعی و نه در حرف سر بلند بیرون بیاید. این سیستم، دیکتاتور توتالیتر؟ دیکتاتوری عجیب و غریب که بحث و جدل در آن دائمی ست، اشتباهات افشاء و تظاهرات پیوسته راه اندازی می شود، مؤسسات در معرض انتقاد هستند.

آیا رژیم دیکتاتوری ست زیرا مردم را در ابعاد توده ئی به قرنطینه محصور کرده است؟ ولی همه کارشناسان می گویند که یگانه اقدام مؤثر همین روش است. زیرا تحمیل محدودیت در حرکت افراد فقط به هدف حفاظت از سلامت عمومی انجام می گیرد. بی گمان این سیستم بی عیب و نقص نیست ولی کارائی دارد و اشتباهاتش را به حساب می آورد. ولی در غرب خود کفائی جایگزین انتقاد از خود، سرزنش دیگران جایگزین مسؤولیت پذیری و پر حرفی های دائمی نیز جایگزین حرکت مؤثر شده است.

این رهبر گروه سراینندگان علم، دبیر روزنامه «لو موند» حقیقتاً حق دارد بگوید «این سیستم ورشکسته است»، ولی با این حساب که طرف ورشکسته آئی نیست که تصور می کنیم.

لینک متن اصلی :

<https://www.mondialisation.ca/covid-19-la-faillite-dun-systeme/5642720>

ترجمه حمید محوی

گاهنامه هنر و مبارزه/پاریس/۱۴ مارچ ۲۰۲۰

*- درباره برونو گیگ :

مقام عالی رتبه دولت فرانسه، مقاله نویس و سیاست شناس، استاد فلسفه در دبیرستان و استاد یار روابط بین المللی در دانشگاه رئونین. او نویسنده ۵ کتاب است «منشأ جنگ اسرائیل و عرب، ندامت پنهان غرب، هارماتان ۲۰۰۲»، «آیا باید لنین را سوزاند؟»، «دلایل برده داری» از جمله این کتابهاست و صدها مقاله. برونو گیگ بخشدار شهر سنت، در سال ۲۰۰۸ به دلیل نوشتن گزاره ای که به «نباید گفت ها تعلق دارد» یعنی افشای «ارتش اسرائیل کودکان فلسطینی را به قتل می رساند» از سوی میشل آلیو ماری وزیر کشور فرانسه از مقام خود بر کنار شد.